

Bermudski trougao je simbol večne misterije, tajanstvenih nestanaka, bespovratnog iščezavanja, enigme, prelaska u drugu dimenziju, prolaska kroz svemirsku kapiju u druge sveteve. Ovog puta, taj trougao metaforički ispisuju tri umetnika, sa svojih različitih, nezavisnih pozicija, ali u objedinjujućoj ulozi otkrivača mitova (myth-busters) i tabu-brejkera (taboo-breakers). Ovaj "Đavolski trougao" je nama mnogo bliža destinacija, jer ga svi posedujemo, malo niže, ispod karličnog pojasa, iznad preгиба butina.

Konceptualno združeni radovi umetnika, različitih senzibiliteta i tehnika, imaju zajedničku ideju vodilju – proces ličnog istraživanja i razvoja polnosti (seksualnosti) na indirektnan, nepretenciozan način. Ovaj "javni čas" seksualnosti, ne suočava nas sa genitalijama u njihovom realnom obliku, niti u erotskoj, ili reproduktivno-biološkoj funkciji. Autori ovde kao osnovno polazište impliciraju naivnu, dečiju ljubopitljivost i imaginaciju. Oni reafirmišu davno potisnute i zaboravljene opažaje i dileme iz perioda ranog detinjstva, kada devojčice zbunjeno otkrivaju "da dečacima nešto visi između nogu", dok dečaci shvataju "da devojčicama nešto tu fali". To je prelazna granica svesnosti, iz androgine (ne)svesnosti kakvi se svi rađamo, u polnost, diferencijalnu seksualnu fazu, njene repere i njen progres, uz sve spoljne utiske i uticaje

Maja Radanović na tri slike ilustruje dečiju psihologiju i polne nedoumice: u bezazlenoj dečijoj igri sa Kenom i Barbikom, koji su u pozi "69", zatim kroz radoznao pogled devojčice koja na plaži posmatra nagog dečaka dok urinira u more, ili kroz zagledanost devojčice u sopstvenu intimu.

Milica Ružičić na svojoj slici predstavlja predimenzionirani maljavi trougao, koji insinuiru na vaginu. To je maštovit prikaz ženskosti, koja istovremeno privlači i odbija posmatrača, duhovito dočaran, prenglaššen utisak koji svako malo dete doživi kada prvi put ugleda i izbliza se suoči sa nekom "odraslom" vaginom, npr. vaginom svoje majke.

Boris Šribar serijom crno-belih fotografija, predstavlja muška međunožja skrivenih genitalija, poigravajući se i preobraćajući eksplicitni pokazatelj muške anatomije u ženski. Inspiracija za ovu seriju fotografija, prisutna je od najmlađeg uzrasta i eksperimentalnih dečijih igara, van domašaja roditeljskih pogleda.

U zajedničkoj igri izloženih bermuda - skraćenih pantalona, tj. uniseks odevnog predmeta, svojstvenog podjednako muškom i ženskom polu, sva tri autora podstiču publiku na sopstveno preispitivanje. U kojoj meri svi nosimo u sebi ženske i muške karakteristike, i koliko nas ta dvopolnost čini slabijima, a koliko kompletnijima?

Na ovom umetničkom času seksologije, još jednom shvatamo da su deca istinsko ogledalo prirode, jer seksualnosti prilaze bez konstruisanih predrasuda, etičkih i estetskih šablona, slobodno, dok odrasli, stečenim znanjem, nametnutim okvirima vaspitanja, ponašanja i iskustava, postaju frustrirani, preplašeni i uskraćeni, često blokirani i neostvareni, ne osećajući ni sebe, ni druge na seksualnom planu.

Izložba **Bermude** promovise seksualnost apstrahujući potrebu za prevlašću i dominacijom, koja nije poprište bitke, niti okršaj između sukobljenih strana, već inspirativni teren za otkrivanje (skrivenog) i interaktivno prepuštanje delikatnim igrama i razmeni emocija, uz nagoveštaj svih blagodeti (ali i kompleksnosti) koje iz nje proističu.

Biljana Kosmogina